

KRÓTKI ZARYS IDEOLOGII KOŚCIOŁA POLSKOKATOLICKIEGO

- Nie zmienia zasad wiary i niczego nie odrzuca, co Chrystus ustanowił i przekazał w kościelnym depozycie wiary pierwszych wieków.
- Kościół Polskokatolicki jest Kościołem katolickim, to znaczy żywą komórką Kościoła Powszechnego założonego przez Jezusa Chrystusa i jako taki: uznaje i wyznaje wszystkie katolickie prawdy wiary i moralności zawarte w Piśmie świętym i Tradycji apostoelskiej.
- Wiernie trzyma się treści depozytu wiary, czyli nauki Jezusa Chrystusa.
- Ma własną polską zwierzchność kościelną.
- Roztacza opiekę religijną nad swoimi wiernymi.
- Uczy szacunku wobec Ojczyzny.
- Kościół wyznaje, że chrześcijaństwo ma być i jest aż do skończenia świata realizacją w czasie Dzieła Zbawienia, dokonanego przez Jezusa Chrystusa.
- Ośrodkiem życia chrześcijańskiego jest Chrystus i Jego Ewangelia, wciąż na nowo przez chrześcijan odczytywana, rozważana i stosowana. Biskupi i księża są szafarzami kultu i wykonawcami uchwał synodalnych w dziedzinie nauczania i wychowania powierzonych sobie wiernych.
- Powołaniem Kościoła jest szerzyć wiarę w Boga.
- Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty stanowią Trójce Przenajświętszą, w którą Kościół głęboko wierzy i mocno czci.
- Jezus Chrystus narodził się z Maryi Panny, jako zapowiedziany przez Proroków, głosił Ewangelię, a swym najdoskonalszym życiem dał przykład świętości i poświęcenia dla bliźnich. Przez życie i śmierć na krzyżu dokonał dzieła odkupienia ludzkości, wciągniętej przez Adama w skutki grzechu pierworodnego, oraz zapoczątkował w życiu ludzkości nową erę – pojednania, miłości i pokoju.
- Kościół wierzy w Zmartwychwstanie i Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa oraz Zesłanie Ducha Świętego.
- Człowiek ma obowiązek przestrzegać 10 Bożych przykazań nie wykluczając żadnego chociażby połowicznie.
- Na straży norm moralności chrześcijańskiej stoi sumienie, a wykładnikiem tych norm jest Kościół na mocy swego posłannictwa.
- Każdy człowiek posiada duszę nieśmiertelną i ma obowiązek ją zbawić.
- Kościół podkreśla miłosierdzie i dobroć Boga, bo takim jest Bóg w rzeczywistości, w przepowiadaniu Jezusa Chrystusa jest dobrym, kochającym i miłosiernym Ojcem.
- Kościół uczy jak ludzie mają żyć w świecie współczesnym, korzystać z jego dóbr i osiągnąć zgodnie z istotnymi założeniami i wymogami Ewangelii.
- Kościół wierzy w życie pozagrobowe, którego jakoś zależna będzie od Sądu Bożego, na którym liczyć się będzie stopień zdobytej za życia miłości Boga i bliźniego oraz czyny pochodzące z wiary w Boga (niebo), a kara za oddalenie człowieka od Boga (piekło).

- Dopiero w Dniu Sądu Ostatecznego wiadomo będzie na pewno, kto jest zbawiony, a kto nie.
- Wszyscy ludzie są sobie równi bez względu na płeć, rasę, bogactwo, stan, czy pochodzenie.
- **Głową kościoła i jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludzkością jest sam Jezus Chrystus.** Apostołowie i ich następcy – biskupi działają na mocy uprawnienia, otrzymanego od Chrystusa i mają święty obowiązek głosić wiernie naukę Ewangelii zawierającą pełnię Prawdy, Sprawiedliwości, Miłości i Pokoju.
- Zgodnie z tradycją katolicką **oddaje należną cześć Najświętszej Maryi Pannie**, Matce Jezusa Chrystusa i Świętym Pańskim. Pielęgnowuje modlitwę różańcową
- Eucharystia – Msza święta - zajmuje centralne miejsce w życiu Kościoła. Komunia święta jest przyjmowana pod dwoma postaciami Ciała i Krwi Pańskiej jak za czasów Chrystusa i Pierwszych Apostołów.
- Nie ustanawia nowych dogmatów, ani nie wydaje nieomylnych orzeczeń. Uważa, że **nieomylnym jest tylko sam Bóg!**
- Stosuje katolickie normy moralne. Trzyma się tego, co wszędzie, co zawsze, co przez wszystkich było wyznawane; to jest bowiem prawdziwe i rzeczywiście katolickie.
- Głosi potrzebę języka ojczystego w liturgii oraz potrzebę pobożności chrześcijańskiej, ale bez fałszywej dewocji i fanatyzmu.
- Głosi również i rozszerza kult Bożego Miłosierdzia przez odmawianie Koronki do Miłosierdzia Bożego.
- Trzymając się nauki Pisma świętego, Ojców Kościoła oraz Tradycji pierwszego tysiąclecia – głosi **dobrowolny celibat swoich duchownych, bez przymusu** (por. I List świętego Apostoła Pawła do Tymoteusza 3, 1 – 7). Celibat został wprowadzony dopiero w Kościele Rzymskim w IV wieku przez papieża Grzegorza VII.

Celibat jest wypatrzaniem ludzkiej natury, odcina bowiem kapłana od społeczeństwa ludzkiego jako ojca i obywatela. Celibatu nie wprowadził Chrystus, nie żądał by apostołowie opuścili żony. Wręcz przeciwnie podniósł małżeństwo do rangi sakramentu. Święty Paweł powiedział: „... *kto płonie niech się lepiej ożeni*”. Celibat jest wymysłem czysto ludzkim, by móc kontrolować i zarządzać swobodnie majątkami księży. Czy jest to po myśli Chrystusa, czy może po myśli pazernych na grosz ludzi?

- Na tych samych podstawach stoi na stanowisku nierozzerwalności małżeństwa.
- **Nie odmawia też nikomu ostatniej posługi, to jest chrześcijańskiego pogrzebu.**
- Ponadto: przyjmuje za posługi religijne wyłącznie dobrowolne ofiary, podkreśla dobroć i miłosierdzie Boże oraz respektuje nakaz Chrystusa: „*Co Cesarzowie – Cesarzowi, a co Boże – Bogu*”.

- Biskup Hodur miał za złe hierarchii Rzymskiej, że „*zamiast pamiętać o głównym celu, którym było nauczanie i zdobywanie żywego społeczeństwa dla królestwa Bożego, zajmowali się sprawami drugorzędnymi przez pomnażanie kościelnego bogactwa i dyskryminację człowieka*”. „*Wprzęgnięte w koła kościelnej polityki papieży, zajmowało się urzędowe chrześcijaństwo rozwiązywaniem zagadnień teologicznych, budowaniem wspaniałych katedr z kamienia, cegły, złota i srebra, tępieniem ludzkiej wolności, wysługiwaniem się królom, panom i w ogóle potentatom tego świata, a zapomniało o budowie żywego społeczeństwa, Królestwa Bożego na ziemi*”.
- **Obok spowiedzi prywatnej (usznej) Polskokatolicki Kościół wprowadził praktykę spowiedzi publicznej (powszechnej, ogólnej) – jest to powrót do starożytnej formy spowiedzi z pierwszych wieków chrześcijaństwa.** Jest to jednak sprawą człowieka, którą formę spowiedzi wybierze.
- W Kościele Polskokatolickim majątkiem kościelnym zarządzają całkowicie ludzie świeccy, którzy są na równi z duchownymi jeśli chodzi o zakres podejmowania decyzji w niektórych ważnych sprawach Kościoła.
- Polskokatolicki Kościół uznaje równouprawnienie kobiety w życiu religijnym, społecznym i w Kościele, potępiając jej dyskryminację. Duchownymi mogą być tylko i wyłącznie mężczyźni.
- Kościół **uznaje siedem sakramentów świętych**, które są widzialnymi znakami niewidzialnej łaski Bożej.
- Sakrament Chrztu daje każdemu wiernemu, bez różnicy stanu i płci, prawo do otrzymania wszystkich pozostałych sakramentów i jest wszczepieniem człowieka w żywy organizm Kościoła. Jeśli Chrzest przyjmowany jest przez dorosłego, wówczas gładzi wszystkie grzechy przed Chrztem popełnione.
- Sakrament Bierzmowania jest umocnieniem chrześcijanina w wierze.
- Sakrament Pokuty daje człowiekowi odpuszczenie grzechów po wypełnieniu 5 warunków, a w szczególności poprzez żal za grzechy i kapłańskie rozgrzeszenie otrzymane bądź indywidualnie w konfesjonale, bądź zbiorowo przed ołtarzem.
- Eucharystia Jest duchowym pokarmem chrześcijanina i połączeniem z Jezusem Chrystusem.
- Sakrament Namaszczenia Chorych jest nadprzyrodzonym środkiem do wzmocnienia fizycznych i duchowych sił chorego.
- Sakrament Kapłaństwa daje władzę sprawowania Mszy św., szafowania sakramentów, głoszenia Słowa Bożego i publicznego wykonywania aktów kultu.
- Sakrament Małżeństwa jest kościelnym uświęceniem umowy małżeńskiej i błogosławieństwem na nową drogę pożycia małżeńskiego.
- Do przyjęcia któregośkolwiek sakramentu nie wolno nikogo zmuszać.
- Życie ludzkie w Kościele nie jest bowiem niewolą, lecz ochoczym i radosnym służeniem Bogu.
- Wszystkie siedem sakramentów udzielane są ważnie i godziwie.
- **Kościół Polskokatolicki ma ważne następstwo apostoelskie to znaczy, że jest to Kościół pochodzący od Chrystusa i jest oparty na Ewangelii i Prawie Bożym.**

- Kościół uznaje, że święty Piotr był pierwszym wśród równych apostołów, ale to jego pierwszeństwo miało znaczenie jedynie osobiste, było jednorazowe, a jego urząd jako taki, był nieprzekazywalny.
- **Kościół nie uznaje zatem dogmatu o prymacie i nieomyślności papieża w sprawach wiary moralności.**

(por. Eugeniusz Elerowski, Zarys historii Kościoła Narodowego Polskokatolickiego, Warszawa – Scranton – Kraków 1997; oraz Kalendarz Katolicki 1988, str.75 – 80, Warszawa 1988)